

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/17/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013201393
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013201393.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľky T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne zo dňa 02.08.2013 č. XXX XXX XXXX X, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 8Sd/67/2013-17 zo dňa 12. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 8Sd/67/2013-17 zo dňa 12. novembra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 02.08.2013 a navrhovateľke nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odporkyňa týmto rozhodnutím podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok zo dňa 16.07.2013 s odôvodnením, že nespĺňa podmienky pre uznanie za invalidnú v zmysle § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., nakoľko podľa posudku o invalidite zo dňa 16.07.2013, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, nemá pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Krajský súd na základe vykonaného dokazovania a po oboznámení sa s obsahom dávkového, ako aj administratívneho spisu odporkyne a s novými lekáorskými správami posudkových lekárov zo dňa 19.09.2013 a 14.10.2013 dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný. Podľa obsahu lekárskeho posudku posudkovej lekárky sociálneho poistenia, pobočky Sociálnej poisťovne Košice zo dňa 19.09.2013 a lekárskeho posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredia, vysunutého pracoviska v Košiciach zo dňa 14.10.2013, rozhodujúcim zdravotným postihnutím v prípade navrhovateľky sú choroby podporného a pohybového aparátu - príloha č. 4 zákona o sociálnom

poistení, kapitola XV, oddiel E, položka 3, písmeno b/ s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 30 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. K rovnakému záveru dospel posudkový lekár sociálneho poistenia aj pri posúdení zdravotného stavu navrhovateľky dňa 16.07.2013, z ktorého odporkyňa vychádzala pri vydaní preskúmaného rozhodnutia. Všetky tri odborné lekárske posudky zhodne konštatovali ako rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky choroby podporného a pohybového aparátu pre dorzalgia, degeneratívne zmeny na chrbtici a z nich vyplývajúce funkčné postihnutie. Rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky odôvodňuje 30 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Krajský súd na základe vykonaného dokazovania v súdnom konaní dospel k záveru, že skutkové okolnosti, týkajúce sa miery poškodenia navrhovateľkinho zdravia, boli dostatočne ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi, ktorí vo svojich posudkoch zhodne vyhodnotili zdravotné postihnutia navrhovateľky. Medzi jednotlivými závermi posudkových lekárov neboli zistené žiadne rozpory a o ich odbornej úrovni nemal súd dôvod pochybovať. Odvolacie námietky navrhovateľky neboli v žiadnom smere spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že opravnému prostriedku navrhovateľky nie je možné vyhovieť a preskúmané rozhodnutie ako zákonné podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľka nebola úspešná a odporkyni náhrada trov konania nepatrí.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka včas odvolanie. Poukázala na psychologické vyšetrenie, z ktorého vyplýva, že trpí poruchou pamäte a spánkovou poruchou dýchania. V lekárskej správe zo 14.10.2013 bola jej cukrovka II. typu v liečbe diétou aj vysoký krvný tlak hodnotená ako posudkovo málo významná, ale práve tieto ochorenia začínajú zanechávať následky na orgánoch, čoho dôkazom je hyperplázia ľavej nadobličky. Nesúhlasí ani s hodnotením lekárskej správy zo dňa 06.11.2013 z urologickej ambulancie, že nutkavá inkontinencia moču je aktuálnym zdravotným postihnutím, pretože tento problém mala už v roku 2010, kedy žiadala o invalidný dôchodok. K odvolaniu nepripojila žiadne nové lekárske správy alebo nálezy.

Odporkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. Odvolateľka neuvedla žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením. Navrhovateľka v konaní nepreukázala zhoršenie zdravotného stavu, ktoré by odôvodňovalo určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, preto jej nárok na invalidný dôchodok nevznikol. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 71 ods. 6 zákona o sociálnom poistení miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 8 zákona o sociálnom poistení).

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo dňa 02.08.2013 o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o priznanie invalidného dôchodku.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľka dňa 16. júla 2013 požiadala o invalidný dôchodok. Jej žiadosť bola rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 2. augusta 2013 zamietnutá s odôvodnením, že nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., pretože podľa záverov posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo 16.07.2013 nemá pre dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Mieru jej poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ustálil na 30%.

Na základe opravného prostriedku navrhovateľky, ktorý podala z dôvodu, že v čase posudzovania jej zdravotného stavu nemala ešte k dispozícii výsledok z psychologického vyšetrenia, bol jej zdravotný stav opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice dňa 19.09.2013 a posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie dňa 14. októbra 2013 so záverom, že navrhovateľka nie je invalidná, lebo má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Ako vyplýva z lekárskej správy zo 14.10.2013, podkladom pre posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky bol o. i. aj lekársky nález z psychologického vyšetrenia z 1.07.2013, pričom posudkový lekár v správe konštatoval, že aj po zohľadnení novodoložených lekárskeho nálezu zostáva z posudkového hľadiska rozhodujúcim zdravotným postihnutím choroba podporného a pohybového aparátu - kap. XV, odd. E, pol 3 písm. b/ s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30%, ktoré neodôvodňuje invaliditu a ostatné zdravotné postihnutia (vysoký krvný tlak, cukrovka a znížená činnosť štítnej žľazy) sú posudkovo málo významné a nezdôvodňujú zvýšenie MPSVZČ.

O objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov posudkov posudkových orgánov, ktoré boli v zásade zhodné, odvolací súd nemal dôvod nepochybovať. Žiadne nové lekárske správy osvedčujúce zmenu (zhoršenie) zdravotného stavu už navrhovateľka nepredložila.

Z vyššie uvedených dôvodov mal aj odvolací súd za preukázané, že navrhovateľka zatiaľ nie je invalidná a nevznikol jej nárok na invalidný dôchodok, preto považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Ak by však v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľky a k jeho zhoršeniu, môže navrhovateľka opätovne požiadať o invalidný dôchodok a o nové preskúmanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.